

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Jana Šmakala a Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobkyně: **M. Š.**
zastoupena advokátkou JUDr. Nadjou Clare Hrušovskou, sídlem Pod
Jezerem 415/2, Plzeň

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, sídlem Škroupova 1760/18, Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2024, č.j. PK-ŽP/10762/24,

takto:

I. Žaloba se **z a m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 29. 8. 2024, Krajskému soudu v Plzni (dále též jen „*soud*“) doručitou téhož dne, domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2024, č.j. PK-ŽP/10762/24 (dále též jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž bylo zamítnuto žalobkynino

odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Kralovice (dále též jen „*prvoinstanční orgán*“) ze dne 29. 2. 2024, č.j. OŽP/4185/2024 SYK (dále též jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvoinstančním rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou z přestupku dle § 27 odst. 1 písm. b) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání (dále jen „*zákon na ochranu zvířat proti týrání*“ či „*ZOZT*“) pro porušení § 4 odst. 1 písm. l) téhož zákona, za což jí byla uložena pokuta ve výši 5 200 Kč; žalobkyni byla současně uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Uvedeného přestupku se žalobkyně dopustila svojí nedbalostí tím, že dne 28. 3. 2023 od 15:10 hod. do 15:40 hod. v době šetření Krajskou veterinární správou Státní správy pro Plzeňský kraj (dále jen „*KVS PK*“), byli psi Mědvěd a Mártý chováni v prostorech s nakumulovanými neodklízenými výkaly, pes Mártý v prostorově nevhodném kotci a v podmínkách výrazně nevhodných pro chov psa. Uvedené podmínky chovu rovněž nelze považovat ze zoohygienického hlediska za vhodné. Šetření KVS PK bylo provedeno v místě chovu na adrese ul. P., K.

2. Žalobkyně požadovala též zrušení prvoinstančního rozhodnutí.

II.

Žaloba

3. Žalobkyně uvedla, že pro ni bylo „*odvoláním napadené rozhodnutí*“ překvapivé, a to zejména s ohledem na to, že se „*oba správní orgány nevypořádaly*“ se všemi jejími námitkami ani návrhem na doplnění dokazování a dále že „*vycházelo*“ z nesprávně a neúplně zjištěného skutkového stavu věci. Prvoinstanční orgán nesprávně posoudil skutkový stav věci [§ 3, resp. též § 50 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „*správní řád*“)] a nesprávně aplikoval povinnost pečlivě přihlížet ke všemu, co vyšlo v řízení najevo (§ 50 odst. 4 správního řádu). Nesprávnost napadeného rozhodnutí spočívá v nedostatečně a nesprávně zjištěném skutkovém stavu věci, který má za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.
4. Žalobkyně dále konstatovala, že jako obviněná z přestupkového jednání uvedla ve své výpovědi před správním orgánem dne 15. 11. 2023, že podmínky v kotci psů, ať už jde o hygienické či prostorové nároky, nebyly natolik nevyhovující, že by splňovaly znaky skutkové podstaty přestupku týrání zvířat. Domnívá se, že vyjádření KVS PK, že se z její strany jedná o tendenční vyjádření, je nadhodnocené a neodpovídá intenzitě ani rozsahu tvrzeného porušení povinnosti. Uvedla, že se jednalo o výjimečný (nikoli pravidelný) stav, kdy se psi nacházeli v kotci, protože byla krátkodobě právě otevřená vrata do objektu, kam se v nedávné době nastěhovala a provizorní kotec nestačila upravit. Zjištění provedené KVS PK vyšlo z neprokázaného předpokladu, že jsou psi v kotci zavření nebo zde pobývají nepřetržitě či po delší dobu, a nezohlednilo skutečnost, že se jedná o zcela nahodilou, výjimečnou a mimořádnou událost, která neodpovídá běžné realitě a obvyklému pravidelnému způsobu pohybu a režimu umístění psů. Přitom je pro posouzení věci a intenzity podstatná skutečnost, o jak dlouhé časové období, pokud jde o tzv. nevyhovující podmínky pro chov psů, se v dané věci jednalo. Při prověřování souvislostí přitom vůbec nebylo zohledněno a správně zhodnoceno zásadní zjištění KVS PK a písemné sdělení KVS PK, že psi byli v dobré výživové kondici a že na nich samotných (rozuměno na jejich těle) nebyly shledány žádné znaky týraného zvířete.
5. Žalobkyně má za to, že je třeba přihlídnout ke všem skutečnostem v jejich kontextu a zejména ke skutečnosti, že náprava dočasného provizorního a ojedinělého stavu zjištěného

při kontrole KVS PK byla neprodleně zajištěna. Správní orgán pochybil a v tom je napadána nesprávnost řízení, když neprovedl výslech navržených svědků k prokázání obrany a tvrzení žalobkyně k obvyklému způsobu umístění a pohybu dotýčných psů a právě porovnáním stavu psů (v dobré kondici bez známek týraných zvířat) a jejich běžným denním životem ojedinělým umístěním v dané chvíli v nevyhovujícím kotci se vůbec nezabýval. Jak vyplývá z mnoha metodik a stanovisek, ve věcech projednávání týrání zvířat je na místě upozornit, že krajská veterinární správa má posoudit zdravotní stav zvířete a není oprávněna zabývat se zaviněním chovatele. To je věcí správního orgánu, který je přitom vázán toliko stanoviskem krajské veterinární správy týkajícím se zdravotního stavu zvířete. KVS PK přitom vyhodnotila stav psů jako dobrý bez známek týrání. Ojedinělé a krátkodobé umístění psů v kotci s neodklizenými výkaly (na dvě malé lopatky) v jarním období března 2023 nemělo žádné trvalé následky na zdraví zvířete a nebylo spojeno s žádnou nevratnou změnou jeho zdravotního stavu, jak se v důsledku týrání obecně předpokládá. Umístění v provizorním kotci a na krátkou chvíli nemělo ani sebemenší vliv na zdraví psů, které by se mělo léčit nebo i jinak zhojit a které by se projevilo zhoršením zdravotního stavu zvířete oproti stavu před údajným týráním. KVS PK šetření prováděla cca půl hodiny, neprovedla zjištění, jak dlouho zvířata v kotci jsou, a nelze mít za to, že během krátké chvíle, kdy tam psi byli umístěni kvůli otevřeným vratům ze dvora, došlo k poškození smyslových (rozumí se zejména čichových) orgánů nebo jiných orgánů či částí těla psů, a to i vzhledem k ročnímu období a počasí daného dne. Touto souvislostí se správní orgán také nezabýval a žalobkyni zařadil do stejné kategorie s pachateli (obviněnými), kteří se skutečného týrání s následky na zdraví zvířete chovem v nevyhovujících podmínkách objektivně dopouštějí (pozn. tzv. obviněnou „*bodil do stejného pytle*“). Důsledné prověření všech okolností a souvislostí u tak závažného přestupku, který se zapisuje do rejstříku trestů, je rozhodně na místě, a to správní orgán neprovedl, proto řízení předcházející odvolacímu řízení trpí vadou nesprávně a nedostatečně zjištěného stavu věci samé.

6. Skutková podstata týrání zvířete je spojena s následky na zdraví zvířete v jakékoli rovině (i psychické) a předpokládá v rovině obecného chápání i bezcitnost, krutost nebo surovost pachatele a trýzeň zvířete. Nic takového prokázáno v této věci nebylo.
7. Stran samotného pojmu „*nevhodné podmínky*“ pro chov lze dle žalobkyně z dikce zákona vyčíst jen tolik, že to musí být takové podmínky a v takové intenzitě, že jsou způsobilé u zvířat ohrozit jejich život, nebo jim způsobit značné útrapy. Ustanovení se vztahuje nejen na tzv. množírny v domácích poměrech, ale také na kohokoli jiného, kdo chová větší počet zvířat, a to kdekoli a za jakýmkoli účelem. Ani to v dané věci nebylo prokázáno, proto hodnotit, že míra závažnosti přestupku byla střední, když šlo o údajné týrání 2 psů, není na místě, protože takto se hodnotí až minimálně od počtu (nikoli kusů, jak uvedl správní orgán – není-li zvíře věcí, nedenehostuje se pojmem kus) 5 psů. Došlo tedy i k nesprávnému posouzení věci.
8. Žalobkyně dále uvedla, že se správní orgán vůbec nezabýval tím, jak a zda se provizorní a ojediněle nevyhovující podmínky v kotci projevily na zdraví psů a „*zda lze v této souvislosti, aby se naplnila i další skutkové podstaty přestupku týrání zvířete, mít za to, že došlo k zanedbání péče o zvíře*“. Vyjde-li se z toho, co se zanedbáním rozumí (tj. zpravidla opomenutí takového zacházení se zvířetem, jaké je nutné s ohledem na druh, věk a zdravotní stav zvířete, na jeho biologické potřeby, umístění, roční dobu a další životní podmínky k tomu, aby nebylo vystaveno strádání, utrpení nebo negativnímu působení vnějších vlivů, jiných zvířat či lidí; může se projevit v nevhodném zacházení se zvířetem, v jeho špatném

umístění, nedostatečném či nevhodném krmení, napájení, případně ošetřování apod.), tak ani v této rovině nebylo obviněné v takové míře intenzity, soustavnosti a následků žádné zavinění ani nedbalost prokázáno.

9. S ohledem na okolnosti a důsledky projednávané věci je na místě zabývat otázkou, zda v daném případě nepřichází v úvahu aplikace principu ultima ratio, obdobně jako v trestním řízení. Správní orgán při hodnocení případu nepřihlédl ke konkrétním okolnostem, ze kterých vychází stanovisko KVS PK, zejm. k zásadní skutečnosti, že psi byli a jsou zdraví bez známek týrání. K otázce chovu psů, umístění a jejich běžného režimu žalobkyně navrhla důkazy – svědectví třetích osob uvedených v závěru protokolu ze dne 15. 11. 2023, s nimiž se správní orgán ani nevypořádal, proč je neprovedl.
10. Závěrem žalobkyně klade důraz na skutečnost, že pokud byla pravomocně uznána vinnou ze spáchání přestupku týrání zvířat, který se zapisuje do evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů, již se do budoucna nikdo nebude zajímat o to, jaké byly okolnosti a skutečnosti související s naplněním skutkové podstaty tohoto přestupku, a bude na ni pohlíženo jako na takové obviněné, kteří svým jednáním zvířeti fakticky ublížili a útrapám jej vystavili. To je hlavním důvodem, proč se žalobkyně proti obvinění z týrání tolik brání, když jí chování psi byli a jsou zdraví, což ostatně KVS PK na místě zjistila a potvrdila, a žádným útrapám vystaveni nebyli. Chovem psů v daných podmínkách ani nezískala pro sebe či jiného značný ani jiný prospěch a dobrovolně, neprodleně a bez odkladu vadný provizorní stav v kotcích odstranila bez donucujících opatření, jak tuto skutečnost správnímu orgánu doložila, takže byla dostatečně okamžitě motivována, aniž by ji k tomu nutilo či vedlo správní nebo jiné řízení.
11. Žalobkyně je nadále přesvědčena o neúplnosti a nesprávnosti provedeného dokazování prvoinstančním orgánem, v důsledku kterého došlo k nezákonnému rozhodnutí. Z výše uvedeného je zřejmé, že oba správní orgány nevzaly v úvahu všechny aspekty rozhodné pro posouzení věci a rozhodnutí vydaly na základě zcela nedostatečně a nesprávně zjištěného skutkového stavu, čímž žalobkyni zkrátily na jejích právech. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí žalovaného se opírá o nesprávně zjištěný stav věci, učinil [žalovaný] chybné závěry a chybně rozhodl.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

12. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že plně odkazuje na napadené rozhodnutí, neboť je toho názoru, že s námitkami žalobkyně vypořádal již v napadeném rozhodnutí. Žalovaný se domnívá, že napadené rozhodnutí není nezákonné ani věcně nesprávné a že řádně vypořádal všechny námitky žalobkyně. Napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné ani nezákonné a žalovaný zákonnost prvoinstančního rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu. V řízení bylo postupováno v souladu se základními zásadami správního řízení, zejména byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v nezbytném rozsahu dle § 3 správního řádu. Prvoinstanční orgán i žalovaný se zabývali všemi námitkami uvedenými žalobkyní a vypořádali se s nimi.
13. Nad rámec výše uvedeného žalovaný doplnil, že má za to, že žalobkyně své jednání bagatelizuje, když dospěla k závěru, že pokud na jejích psech nejsou viditelné známky týrání, pak její jednání nebylo závažné. S tímto názorem se žalovaný neztotožňuje. Z fotodokumentace a protokolu z kontroly KVS PK je patrné, v jakém stavu byly kotce a že se nejednalo o ojedinělé umístění psů do těchto kotců, neboť by v těchto kotcích nemohl

být starší trus. V protokolu z ústního jednání žalobkyně sama uvedla, že psi tam předmětný den byli zavřeni několik hodin. KVS PK vydala odborné vyjádření ze dne 28. 6. 2023, č.j. SVS/2023/084013-P, v němž konstatovala porušení § 4 odst. 1 písm. l) zákona na ochranu zvířat proti týrání, jelikož psi Mártý a Medvěd byli chováni v nevhodných podmínkách, neboť v době šetření dne 28. 3. 2023 byli chováni v nevyhovujících prostorech – konkrétně velké množství výkalů v kotci, nevyhovující rozměr kotce a nevhodné předměty v kotci. Toto odborné vyjádření KVS PK bylo následně potvrzeno Ústřední veterinární správou Státní veterinární správy (dále také „ÚVS“). Odborné vyjádření je závazným stanoviskem ve smyslu § 149 správního řádu. Je to právě krajská veterinární správa, která pro projednání přestupku na úseku ZOZT musí vydat odborné vyjádření, kde z odborného hlediska zhodnotí, zda dané jednání naplňuje definici týrání dle § 4 ZOZT. V tomto případě není pochyb, že jednání žalobkyně bylo v rozporu se ZOZT, když své psy chovala v nevhodných podmínkách. Žalovaný ani nesouhlasí s tím, že týrání ve smyslu ZOZT je spojeno s následky na zdraví zvířete v jakékoliv rovině (i psychické). Skutková podstata přestupku dle § 27 odst. 1 písm. b) ZOZT nespojuje týrání ve smyslu § 4 ZOZT s tím, že musí nutně dojít k následkům na zdraví zvířete. Je-li týrání zvířete zjištěno včas a chovatel s tímto jednáním přestane, pak k viditelným následkům na zdraví zvířete vůbec dojít nemusí. Jak již uvedla ÚVS v potvrzení odborného vyjádření KVS PK: *„Řádná hygiena prostředí a odpovídající chovatelská péče jsou nezbytné pro zajištění dobrého zdravotního stavu a pohody zvířat bez rozdílu, zda je pes chován v bytě nebo venkovním prostoru. Neodstraňované nedostatky v hygieně prostředí jsou podle svého rozsahu a intenzity o to významnější, že se v porovnání s nedostatky jiného charakteru negativně projeví na zdravotním i výživném stavu, odolnosti a kondici zvířat daleko pomaleji a skrytě. Je třeba respektovat to, že čichové centrum v mozku psa je mnohem lépe vyvinuté než u člověka. To je třeba vnímat i v negativních případech dráždění a vyvolávání utrpení u psa vlivem působení pachů a dráždivých plynů v nevhodném prostředí. Mezi chovatelský standard rozhodně nelze zařadit kotec pro zvířata, kde byly neuklizené výkaly a evidentní značný nepořádek (sut’), resp. s ohledem na malé rozměry bezesporu nemůže sloužit svému účelu. Zavírání zvířete do stísněného prostoru je zcela nežádoucí.“* Týrání zvířat ve smyslu chovu zvířat v nevhodných podmínkách není ZOZT nikterak podmíněn dobou trvání a ani tím, že by se toto zákonem zakázané chování muselo projevit na zdraví zvířat.

14. K návrhu žalobkyně na provedení důkazů výpovědí dalších osob žalovaný uvedl, že žalobkyně byla projednávána pro skutek, ke kterému došlo dne 28. 3. 2023. Svědci však toho dne v době kontroly nebyly na místě přítomni, a proto nemohou správním orgánům a ani soudu poskytnout relevantní informace, které by mohly vnést do projednávaného skutku nové skutečnosti, jež by mohly vyvolat důvodnou pochybnost o tom, jak byl projednáváný přestupek spáchán.
15. Vzhledem k žalobním námitkám a k obsahu napadeného rozhodnutí má žalovaný za to, že se se všemi žalobními námitkami vypořádal již v napadeném rozhodnutí a částečně jej doplnil tímto vyjádřením. Žalovaný má za to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem.

IV.

Posouzení věci soudem

16. Vzhledem k tomu, že žalovaný souhlasil s projednáním věci bez jednání a žalobkyně ve lhůtě dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu nevyjádřila nesouhlas s projednáním věci bez jednání, ač byla poučena o tom, že v takovém případě se bude mít za to, že souhlas

je udělen, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) o věci samé bez jednání.

17. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

A.

18. Podle § 27 odst. 1 písm. b) zákona na ochranu zvířat se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že týrá zvíře nebo utýrá zvíře.
19. Podle § 4 odst. 1 písm. l) zákona na ochranu zvířat se za týrání se považuje chovat, zejména rozmnožovat zvířata v nevhodných podmínkách nebo tak, aby si sama nebo vzájemně způsobovala utrpení.
20. Podle § 3 písm. k) zákona na ochranu zvířat, se pro účely tohoto zákona rozumí chovatelem každá právnická nebo fyzická osoba, která drží nebo chová (dále jen "chová") zvíře nebo zvířata, trvale nebo dočasně, přemísťuje zvíře, nebo obchoduje se zvířaty, provozuje jatky, útulky, záchranné stanice, hotely a penziony pro zvířata nebo zoologické zahrady, provádí pokusy na zvířeti nebo zvířatech anebo pořádá jejich veřejná vystoupení.
21. Jak vyplývá z výroku prvoinstančního rozhodnutí, že se žalobkyně přestupku dopustila svojí nedbalostí tím, že dne 28. 3. 2023 od 15.10 hod. do 15.40 hod. v době šetření Krajskou veterinární správou Státní správy pro Plzeňský kraj byli psi Medvěd a Mártý chováni v prostorech s nakumulovanými neodklizenými výkaly, pes Mártý v prostorově nevhodném kotci a v podmínkách výrazně nevhodných pro chov psa. Uvedené podmínky chovu rovněž nelze považovat ze zoohygienického hlediska za vhodné. Šetření KVS PK bylo provedeno v místě chovu na adrese P., K.
22. Žalobkyni tedy bylo vytýkáno, že chovala zvířata, v nevhodných podmínkách.
23. Při kontrole bylo zjištěno, že pes „Medvěd“ byl umístěn v kotci: rozměry 3x2 m, izolovaný od země, dřevěná podlaha, plně zastřešený, dvě sousední strany plné, dvě zanižované, bouda vhodných rozměrů umístěna vně kotce (zvětšení prostoru). Uvnitř kotce se nacházela hromada výkalů, částečně pokrytá plísní. V kotci se nacházely dvě prázdné nerezové misky, v zelené plastové nádobě měl pes vodu. Pes „Medvěd“ byl vzhledem ke svému věku v dobré výživné kondici, hodnocené pohledem, ohodnocené podle devítibodové stupnice mezinárodního systému hodnocení tělesné kondice bodem 4–5 (Žebra jsou hmatatelná, bez přebytkového pokrytí tukem, břicho vtažené). Chování psa bylo v době kontroly fyziologické, odpovídající plemeni a věku zvířete, nebyly zjištěny známky zranění nebo akutního onemocnění. K chovateli se pes choval klidně, s důvěrou. Pes „Mártý“ se v době kontroly nacházel v kotci o prostoru cca 4 m², kdy chovatelka sdělila, že je v prostoru dočasně, na noc je s majiteli uvnitř domu a je naplánovaná výstavba nového kotce. V kotci se nacházela dřevěná bouda izolovaná od země, dvě prázdné nerezové misky. Kotec, kde se v době kontroly nacházel pes, byl neupravený, s množstvím sutě, a dalších nevhodných předmětů, s množstvím nevyklizených výkalů. Výživná kondice psa byla v době kontroly, hodnocená pohledem, byla dobrá, ohodnocena podle devítibodové stupnice mezinárodního systému hodnocení tělesné kondice bodem 5 (Žebra jsou hmatatelná, bez přebytkového pokrytí tukem, břicho vtažené).
24. Žalobkyni tedy bylo vytýkáno, že chovala zvířata, v nevhodných podmínkách.

B.

25. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 1. 2022, č.j. 10 As 150/2020-37, uvedl: „*Důvodná není ani námitka, že o týrání zvířat jde jen tehdy, bylo-li skutečně vyvoláno utrpení chovaného zvířete. Jak již uvedl NSS ve výše citovaném rozsudku ze dne 21. 12. 2020, čj. 10 As 306/2018 - 68, týráním ve smyslu § 4 odst. 1 písm. k) zákona na ochranu zvířat proti týrání není jen samotné vystavení zvířete utrpení, ale též jeho vystavení podmínkám, v nichž riziko utrpení reálně hrozí, aniž by k újmě zvířete nutně muselo dojít. Již ze samotného jazykového znění citovaného ustanovení (týráním „chování zvířat v nevhodných podmínkách nebo tak, aby si sama nebo vzájemně způsobovala utrpení“) je patrné, že zákon za týrání zvířat označuje i samotný chov zvířat v nevhodných podmínkách či (z jiných než zdravotních důvodů) předložení potravy obsahující příměsi nebo předměty, které mu způsobují bolest, utrpení nebo jej jinak poškozují, byť shodou okolností takovou příměs zvíře nepozřelo, popř. tyto nevhodné podmínky ustálo bez újmy. Krajský soud tedy správně vyhodnotil správní delikt podle § 27a odst. 1 písm. b) zákona na ochranu zvířat proti týrání jako delikt ohrožovací, pro jehož naplnění postačuje již vystavení chovaných zvířat riziku nepříznivých následků, aniž by takové následky nutně musely nastat.“*
26. K naplnění skutkové podstaty předmětného přestupku stačí prokázání, že zvířata byla chována v nevhodných podmínkách. Jak vyplývá, ze závěrů Nejvyššího správního soudu, zákon za týrání zvířat označuje i samotný chov zvířat v nevhodných podmínkách, přičemž postačuje vystavení zvířete podmínkám, v nichž riziko utrpení reálně hrozí, aniž by k újmě zvířete nutně muselo dojít.
27. V případě žalobkyně bylo jednoznačně prokázáno, že zvířata byla chována v nevhodných podmínkách a bylo také z odborného hlediska vysvětleno, proč je nezbytné považovat zjištěné skutečnosti za nevhodné podmínky. Vyplývá tak z protokolu o kontrole ze dne 2. 5. 2023 a odborného vyjádření ze dne 28. 6. 2023. Zde bylo krom jiného uvedeno: „*Zdali byla popisovaná situace v protokole nahodilá či nikoliv je zcela irelevantní. V době kontroly taková byla. I polemika o tom, zdali byly ve výběhu dvě malé lopatky trusu, že trus byl pokrytý částí plísni, je zcela zavádějící. I malé množství staršího trusu v kotci je faktor limitující pro vhodné prostředí pro psovitou šelmu, jako je pes domácí. Hygiena prostředí a odpovídající ošetrovatelská péče jsou tedy faktory limitující zdravotní stav a pohodu zvířat bez rozdílu, zda je pes chován v bytě nebo venkovním prostoru. Neodstraňované nedostatky v hygieně prostředí jsou podle svého rozsahu a intenzity o to významnější, že se v porovnání s nedostatky jiného charakteru negativně projeví na zdravotním i výživném stavu, odolnosti a kondici zvířat daleko pomaleji a skrytě. Je třeba respektovat fakt, že čichové centrum v mozku psa je mnohem lépe vyvinuté než u člověka a jeho olfaktorická (čichová) oblast je daleko větší (u psa rozsah 125 – 220 milionů čichových buněk oproti 5 milionům u člověka). To umožňuje nejen využití psů při stopování, hledávání výbušnin atd., ale je nutné to vnímat i v negativních případech dráždění a vyvolávání utrpení u psa vlivem působení pachů a dráždivých plynů (čpavek, CO₂, merkaptan a rozkladové plyny trusu a moči) v nehygienickém prostředí. Dalším významným faktorem je pak velikost kotce, resp. ustájovacího prostoru, který byl v tomto případě u psa Mártý posouzen veterinárním lékařem jako nedostatečný.“*
28. Žalobkyně správnost těchto odborných závěrů nijak relevantně nezpochybnila, resp. například nevyvrátila vliv exkrementů na čich psů či dostatečnost menší velikosti kotce.
29. V daném případě byly v kotcích zjištěny výkaly částečně pokryté plísní, suť a další nevhodné předměty a samotné prostory byly posouzeny jako příliš malé. Tato kombinace faktorů představuje zjevné zanedbání hygienických a prostorových požadavků na chov

psů, protože, přítomnost výkalů a plísni zvyšuje riziko šíření patogenů a dráždivých plynů, což poškozuje zdraví a pohodu zvířat, suť a nevhodné předměty v kotci mohou představovat fyzické nebezpečí zranění a dále snižují komfort zvířat, malé prostory neumožňují psům dostatečný pohyb ani zdravé chování odpovídající jejich druhu a velikosti. Takové prostředí je pro psy z hlediska zákona „*nevhodné*“, neboť nedostatečně chrání jejich zdraví a brání jim v přirozeném chování. Tím jsou naplněny znaky předmětného přestupku, jelikož chovatel nezajistil vhodné chovné podmínky a vystavil zvířata neodůvodněnému riziku poškození zdravotního stavu i celkové pohody.

30. Nelze tedy shledat důvodnými námitky žalobkyně o nenaplnění znaků skutkové podstaty, nedostatečné intenzitě a rozsahu porušení povinnosti, výjimečnosti stavu, odstranění závadného stavu, dobrém stavu psů, žádných trvalých následcích, neohrožení života zvířat, nezpůsobení značných útrap, absenci bezcitnosti, krutosti, surovosti, trýzně, dotčení méně než 5 psů, nenaplnění soustavnosti, nezískání značného ani jiného prospěchu, neboť skutkový stav byl správními orgány prokázán jednoznačně a současně zákon k naplnění skutkové podstaty nevyžaduje prokázání dalších žalobkyní tvrzených skutečností.
31. Tvrdí-li pak žalobkyně, že byla „*hozená do stejného pytle s pachateli skutečného týrání*“, nezakládá se toto tvrzení na pravdě. Zákon na ochranu zvířat má širokou definici „*týrání*“, přičemž žalobkyně ji naplnila skutkem podle § 4 odst. 1 písm. l) tohoto zákona.
32. Pokud jde o žalobkyní neprovedené důkazy „*k prokázání obrany žalobkyně k obvyklému způsobu umístění a pohybu psů a ojedinelosti umístění v dané chvíli*“, prvoinstanční orgán tyto důkazy neprovedl s tím, že výpověď svědků by neměla vliv na naplnění skutkové podstaty, které bylo prokázáno dostatečně. Soud se s tímto hodnocením ztotožňuje, neboť pro zjištění skutkového stavu bylo podstatné zjištění učiněné při kontrole, které postačovalo k naplnění skutkové podstaty předmětného přestupku. Žalobkyni nebylo vytýkáno delší období nevhodných podmínek.
33. Žalobkyni byla uložena pokuta ve výši 5000 Kč, přičemž maximální výše pokuty je stanovena hodnotou 1000000 Kč, tedy při samé spodní hranici. Ve prospěch žalobkyně bylo přihlédnuto k tomu, že s ní dosud nebylo vedení přestupkové řízení, závadný stav odstranila, spolupracovala se správními orgány. Správným je i závěr o tom, že se delikt ní týkalo dvou psů. Žalobkyni současně nebylo vytýkáno, že by nezákonný stav trval po delší dobu, že by došlo k újmě na zdravotním stavu psů, že by žalobkyně získala jakýkoli prospěch apod.

V.

Rozhodnutí soudu

34. Soud neshledal žádný z žalobkyní uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, neboť není důvodná.

VI.

Odůvodnění neprovedení důkazů

35. Soud neprovedl žádný z žalobkyní navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby.

VII.

Náklady řízení

36. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly (a navíc se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal), rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 14. března 2025

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu